

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXI. — Wydana i rozesłana dnia 27. lutego 1907.

Treść: (№ 37—41.) 37. Rozporządzenie, którem ustala się kwotę uznawanej w zeznaniach dochodów pozycyi wydatkowej na prowadzenie urzędu dekanalnego dla nowo utworzonego dekanatu w Ischlu i dla zmienionego w dotychczasowym swym okręgu dekanatu w Gmunden w dyecezyi linckiej. — 38. Ustawa, upoważniająca Ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do zawarcia z Ministerstwem krajów Korony węgierskiej dodatkowej umowy do umowy monetarnej i walutowej, co do dalszego wybijania monet niklowych. — 39. Ustawa, dotycząca dalszego wybijania monet niklowych. — 40. Rozporządzenie, dotyczące utworzenia sądu powiatowego w Gmünd w Austrii Dolnej. — Ustawa o wykonywaniu władzy sądowej przy Wyższych sądach krajowych i przy Najwyższym Trybunale sądowym i kasacyjnym.

37.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 8. lutego 1907,

którem ustala się kwotę uznawanej w zeznaniach dochodów pozycyi wydatkowej na prowadzenie urzędu dekanalnego dla nowo utworzonego dekanatu w Ischlu i dla zmienionego w dotychczasowym swym okręgu dekanatu w Gmunden w dyecezyi linckiej.

Uzupełniając względnie zmieniając częściowo rozporządzenie ministeryjne z dnia 19. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 107, ustala się kwotę wydatków, połączonych ze sprawowaniem obowiązków dziekańskich, jaką w zeznaniach dochodów składanych w myśl ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, uznać należy za pozycyę wydatkową, dla nowo utworzonego dekanatu w Ischlu na dwieście (200) koron a dla zmienionego w swym dotychczasowym okręgu dekanatu w Gmunden na dwieście czterdzieści (240) koron; rozporządzeniem tem nie narusza się atoli w niczem rozstrzygnięcia kwestyi, czy dotyczącemu proboszczowi, któremu poruczono

sprawowanie obowiązków dziekańskich, należy się wogóle w myśl przytoczonej powyżej ustawy dopłata do kongruy z funduszu religijnego względnie jego dotacyi państwowej, czy nie.

Korytowski wlr.

Marchet wlr.

38.

Ustawa z dnia 19. lutego 1907,

upoważniająca Ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do zawarcia z Ministerstwem krajów Korony węgierskiej dodatkowej umowy do umowy monetarnej i walutowej, co do dalszego wybijania monet niklowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Upoważnia się Ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do zawarcia

z Ministerstwem krajów Korony węgierskiej następującej umowy dodatkowej do umowy monetarnej i walutowej:

Oprócz 60 milionów koron wybitych w monecie niklowej na podstawie umowy monetarnej i walutowej (ustawa z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 127 i węgierski XVIII artykuł ustawy z roku 1892), wybitych będzie dalej w obydwu obszarach państwa razem 20 milionów koron w monecie niklowej, z której to kwoty wybić się ma w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych 14,000.000 K, w Krajach Korony węgierskiej 6,000.000 K.

Postanowienia umowy monetarnej i walutowej stosować się będą także do zwiększonego kontyngentu monety niklowej.

§ 2.

Wykonanie niniejszej ustawy, która wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, powierzam Memu całemu Ministerstwu.

Wiedeń, dnia 19. lutego 1907.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

Auersperg wkr.

Marchet wkr.

Dzieduszycki wkr.

Prade wkr.

Klein wkr.

Bienert wkr.

Fort wkr.

Derschatta wkr.

Pacák wkr.

Latscher wkr.

39.

Ustawa z dnia 19. lutego 1907,

dotycząca dalszego wybijania monet niklowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Oprócz 42,000.000 K wybitych w monecie niklowej na podstawie ustawy z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 126, należy wybijać dalej monety niklowe aż do kwoty 14,000.000 K.

Postanowienia powołanej wyżej ustawy stosują się bez zmiany także do podwyższonej kwoty wybić się mającej monety niklowej.

Artykuł II.

Wykonanie tej ustawy, która wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, powierzam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 19. lutego 1907.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

40.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 22. lutego 1907,

dotyczące utworzenia sądu powiatowego w Gmünd w Austrii Dolnej.

Na zasadzie §u 2 ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, ustanawia się w okręgu sądu obwodowego w Krems dla gmin:

1. Beinhöfen, Böhmzeil, Eibenstein, Erdweis, Gmünd, Hoheneich, Schwarzbach, Wielands, Witschkoberg i Zuggers sądu powiatowego Schrems;

2. Albrechts, Dietmanns, Gross-Neusiedl, Naglitz, Tannenbruck, Waldenstein i Weissenbach sądu powiatowego Weitra, sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Gmünd.

Z chwilą, w której sąd ten rozpocznie swoje czynności, co dodatkowo postanowionem i ogłoszonym zostanie, wyłączy się wspomniane gminy z okręgów ich dotychczasowych sądów powiatowych.

Klein wkr.

41.

Ustawa z dnia 24. lutego 1907,

o wykonywaniu władzy sądowej przy Wyższych sądach krajowych i przy Najwyższym Trybunale sądownym i kasacyjnym.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Wyższe sądy krajowe rozstrzygają, pominiawszy wypadki w ustępie 2 oznaczone, przy rekursach i zażaleniach w sprawach cywilnych i w sprawach administracyjnych adwokatów i notaryuszy, w senatach z trzech sędziów, we wszystkich innych sprawach w senatach z pięciu sędziów, z których jeden przewodniczy.

Rekursy przeciw uchwale ostatecznej w sporach z powodu naruszenia posiadania (§ 459 p. c.), przeciw rozdziałowi zwyczaj dochodu przy przedmiotach majątku nieruchomego (§§y 122 i n. o. e.) i co do rozdzielenia najwyższej ofiarowanej ceny przy przymusowych licytacjach przedmiotów majątku nieruchomego (§§y 229 i n. o. e.) jakoteż rekursy przeciw uchwałom w oznaczonych w §ie 109, ustępie 2, n. j. sprawach postępowania niespornego, rozstrzygają Wyższe sądy krajowe w senatach z pięciu sędziów, z których jeden przewodniczy.

§ 2.

Najwyższy Trybunał sądowy i kasacyjny rozstrzyga, pominiawszy wypadki oznaczone w §ie 1, ustępie 2, przy rekursach i zażaleniach w sprawach cywilnych w senatach z trzech sędziów, we wszystkich innych sprawach, w szczególności co do skarg wniesionych do Najwyższego Trybunału jako pierwszej instancji, dalej co do odwołań wniesionych do Najwyższego Trybunału, jako drugiej instancji jak i co do rewizji w cywilnych sprawach prawnych, co do wniosków po myśli §u 42, ustępu 2, n. j. i co do zażeń nieważności w sprawach karnych, w senatach z pięciu sędziów, z których jeden przewodniczy.

Rekursy w wypadkach oznaczonych w §ie 1, ustępie 2, rozstrzyga Najwyższy Trybunał w senatach z pięciu sędziów, z których jeden przewodniczy.

Zażalenia przeciw uchwałom Izby adwokackiej rozstrzyga Najwyższy Trybunał w senacie z pięciu sędziów, z których jeden przewodniczy, we wszystkich innych przypadkach rozstrzygane będą rekursy i zażalenia w sprawach administracyjnych adwokatów i notaryuszy w senacie z trzech sędziów łącznie z przewodniczącym.

§ 3.

Sprawy dyscyplinarne rozstrzygają Wyższe sądy krajowe i Najwyższy Trybunał w senatach z pięciu sędziów, z których jeden przewodniczy.

§ 4.

Oprócz przypadków w innych przepisach oznaczonych, nie wymagają uchwały senatu przy Wyższym sądzie krajowym i przy Najwyższym Trybunale sądowym i kasacyjnym:

1. oznaczenie sądu według miejsca przynależnego stosownie do §u 28 n. j.;
2. delegacja po myśli §§ów 30 i 31 n. j.;
3. przekazanie innemu sądowi nadzoru i pieczy osobistych i majątkowych stosunków osób zostających pod opieką (§ 111 n. j.);

4. wydawanie poświadczenia co do języków, w jakich notaryusz ma sporządzać dokumenty notaryalne (§ 12 o. n.);

5. dopuszczenie notaryusza (§ 14 o. n.) i adwokata § 5 o. a.) do złożenia przysięgi;

6. wygotowanie dekretu, że notaryusz może swój urząd objąć i zarządzenie przepisanych ogłoszeń i oznajmień (§ 16 o. n.);

7. oznaczenie dnia, w którym przeniesiony na inne miejsce notaryusz ma swój dotychczasowy urząd złożyć a nowy urząd objąć tudzież zarządzenie przepisanych ogłoszeń (§ 17 o. n.);

8. uwolnienie od urzędowania notaryusza ustępującego z urzędu (§ 20 o. n.);

9. udzielenie notaryuszowi urlopu ponad sześć tygodni (§ 137 o. n.);

10. dopuszczenie do egzaminu adwokackiego i notaryalnego (rozporządzenie ministerjalne z dnia 11. października 1854, Dz. u. p. Nr. 264 i 266);

11. założenie listy obrońców (§ 39 u. o p. k.);

12. udzielenie zatwierdzenia dla przyznania rzeczoznawcy należytości przenoszącej 40 K (§ 384 u. o. p. k.);

13. ustalenie kosztów utrzymania przypadających na osoby uwięzione (§ 387 u. o p. k.);

14. pozwolenie na odroczenie kary, wynoszące więcej, jak sześć tygodni (§ 401 u. o p. k.);

15. pozwolenie na zmianę miejsca kary (§ 406 u. o p. k.);

16. załatwianie aktów, które zawierają jedynie do wzięcia do wiadomości przeznaczone uwiadomienia i doniesienia albo też przeznaczone do oznajmienia innym władzom rozstrzygnięcia, czynności administracyjne i zarządzenia, dalej załatwienia podań o opiekę prawną, następnie pośredniczenie w korespondencji z zagranicą, ściąganie lub odsyłanie dowodów doręczenia albo brakujących aktów tudzież załatwianie aktów, mających za przedmiot wyjaśnienia, innym władzom udzielić albo od nich zasiągnąć się mające;

17. oznaczenie dnia, w którym przy zakładaniu, uzupełnianiu, ponownem sporządzaniu albo zmianie ksiąg gruntowych i górniczych, księga gruntowa albo górnicza ma być otworzoną i wydawanie edyktów przepisanych w postępowaniu celem sprostowania (§§ 3, 14, 20 do 22 ustawy z dnia 25. lipca 1871 Dz. u. p. Nr. 96).

Załatwienie przez referenta zamierzone ma być przed jego wygotowaniem przedłożone przewodni-

czącemu senatu. Jeżeli przewodniczący w pojedynczych przypadkach ma co do sposobu załatwienia wątpliwości, natenczas należy co do załatwienia powziąć uchwałę w senacie złożonym łącznie z przewodniczącym z trzech sędziów.

§ 5.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy, uchyla się wszystkie w innych ustawowych przepisach zawarte odmienne postanowienia, dotyczące przedmiotów tą ustawą uregulowanych.

Uchyla się w szczególności § 34, ustęp 1 ustawy o organizacji sądów z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 217, i § 17 patentu cesarskiego z dnia 7. sierpnia 1850, Dz. u. p. Nr. 325.

Zmienia się w szczególności § 8 normy jurysdykcyjnej z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 111, § 43, ustęp 2 ustawy o organizacji sądów, §§ 16, ustęp 2, i 292 ustawy o postępowaniu karnem, § 18 patentu cesarskiego z dnia 7. sierpnia 1850, Dz. u. p. 325, § 9, ustęp 1 ustawy z dnia 21. maja 1868, Dz. u. p. 46, § 161 ordynacyi notaryalnej

z dnia 25. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 75, §§ 50 i 54 statutu porządkowego dla adwokatów z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 40.

Nienaruszone pozostają §§ 36, 37 i 42 ustawy o organizacji sądów, dalej § 16 patentu cesarskiego z dnia 7. sierpnia 1850, Dz. u. p. Nr. 325, tudzież przepisy wydane celem utrzymania jednolitości w wyrokowaniu Najwyższego Trybunału.

§ 6.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z pierwszym dniem miesiąca kalendarzowego, następującego po jej ogłoszeniu.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 24. lutego 1907.

Franciszek Józef włr.

Beck włr.

Klein włr.